

Simpelejärven kunnostushankkeen ensimmäinen kosteikko on valmis

Kaivinkoneet poistuivat työmaalta viime torstaina.

Aleksi Keränen

Kesusmaan Haavikonryhmän kylälle, Simpelejärven pohjoispäässä sijaitsevan Muukkosenselän koillis-kulmaan syntyvän *Kuljakon Kostit' Opotan* kosteikon kaivuutyöt aloitettiin tammikuun yhdeksäntenä. Valmistu viikossa ja projektiasiantuntija **Saara Wilhelms** kiittelee, kuinka kosteikon rakentaminen tapahtui osaavilta tekijöiltä ripeästi.

– Simpelejärven kunnostushanke kiittää maanomistaja **Sami Kokkosta** ja töistä vastanneita Kuitto Oy:ta, **Eetu Lötjöstä** ja **Vesa Kempistä**.

Kosteikon nimi muodostuu tilan nimestä, kostea-adjektiivin paikallisesta murremuodosta sekä peltolohkon nimestä. Kosteikon yhteispinta-ala on 0,38 hehtaaria. Tähän sisältyvät vesialueet saarineen ja siihen välittömästi rajautuvat hoidettavat kapeat reunavyöhykkeet.

Kostit' Opotta on maatalouden vesiensuojeluun tarkoitettu kosteikko, joka perustetaan viljelyksessä olevalle pellolle kaivamalla kaksi vierekkäistä allasta, joiden vedenpinta on eri tasoissa. Kosteikko on ensimmäinen Simpelejärven kunnostushankkeen puitteissa tehtävä kosteikko. Saara Wilhelms kertoo, että kosteikkoja rakennetaan vastavissa vesiensuojeluhankkeissa juuri siksi, että ojien ja jokien kautta järviin virtaava vesi olisi puhtaampaa.

– Kosteikko vähentää ravinteiden, fosforin ja typen määrää. Lisäksi yhtenä tavoitteena on poistaa Simpelejärven vedestä kiintoainetta. Järvivedettä ja järven ekosysteemiä uhkaa ravinteiden ja rehevöitymisen lisäksi myös tummuminen, jonka uhkan tiedostamiseen on viime aikoina herätty. Kiintoaine aiheuttaa järveden sameutumista ja tummumista, joka vähentää valon pääsyä alaspäin vesipatsaassa. Tällä on moninaiset vaikutukset ekosysteemiin.

Monella tavalla hyötyä

Kosteikko soveltuu myös vesilintujen elinympäristöksi.

– Kosteikkoja rakentamalla saadaan ikään kuin kylkiäisinä muutakin luonnonsuojelullisesti tärkeää elinympäristöjen monimuotoisuuden lisääntyessä. Monipuolinen

Projektiasiantuntija Saara Wilhelms vieraili Kuljakon Kostit' Opotan työmaalla kolmantena kaivuupäivänä. KUVA: ALEKSI KERÄNEN

kasvisto ja vesielementti tarjoavat ravinto-, asuin-, levähdys-, pesimä- ja suojapaikkoja suurelle määrälle lajeja.

Ihmisen toiminta on Wilhelmsin mukaan yksipuolistanut ja köyhdyttänyt luonnonympäristöjä, kun esimerkiksi pellot ovat salaojitettuja laajoja yhden kasvin kasvatusalueita ja pihat raivattu pitkälti luonnokasvittomiksi ”nurmikkoerämaiksi”, joissa kukkivat kasvit ovat useimmiten jalostettuja eivätkä tuota mettä.

– Kahden erilaisen elinympäristön rajapintoja on peltoalueilla entistä vähemmän, kun salaojitus on vienyt pelloilta sarkaojat. Metsäoita ja vesijättöisiä ranta-alueita on kuivatettu ojittamalla. Siksi kosteikkojen luomat ympäristöt ovat tuikeita tärkeitä eritoten vesilinnustolle ja hyönteisten saralta monelle uhan-

alaiselle korento- ja sukeltajalajille.

Merkittävä vedenpuhdistustaso on osoitettu saavutettavan silloin, kun kosteikon pinta-ala on neljästä viiteen prosenttia yläpuolisen valuma-alueen vastaavasta.

– Esimerkkinä ja vertailukohteenä on Vihdin Hovin kosteikko, jonka vesiala on viisi prosenttia yläpuoliseen verrattuna. Kymmenen vuotta valmistumisensa jälkeen se pidi 74 prosenttia kiintoaineesta, 58 prosenttia fosforista ja 54 prosenttia tyvestä. Kuljakon pinta-ala on 5,1 prosenttia valuma-alueesta ja siihen tulee vedenpuhdistusta entisestään tehostavat puunippukasetit.

Wilhelms kuvaileekin kosteikkoa varsin moderniksi, jonka erikoispiirre on kaksialtaisuus, eritasoiset vedenpinnat sekä pienpuupuhdistamot.

Murre elää

Kosteikon maille perustamalla voi osallistua Simpelejärven vedenpuhdistustyöhön sekä satsata järven tulevaisuuteen.

– Kosteikkojen tekeminen on ennaltaehkäisevää työtä, jolla pyritään vähentämään tulevia ravinnekuormia useiden vuosikymmenten ajan. Ne ovat myös kestävä kehityksen mukaista kiertotaloutta, sillä nostamalla kosteikkoon kerääntynyttä maa-ainesta ja ravinteita kuljettamalla ne takaisin peltoon uusien satojen käytettäväksi, voidaan vähentää lannoituksen tarvetta, Saara Wilhelms painottaa ja mainitsee yhtenä lisänä kosteikkojen virkistyskäyttöpuolen.

Oma lisänsä juuri *Kuljakon Kostit' Opotan* osalta on sen nimen si-

sältämä paikallinen murreilmaisuus ja kosteikon sen kantatilaan liittyvät nimet. Wilhelms kertoo olevansa riemuissaan siitä, että sekä tilan nimi että siellä käytettävä murre jäävät tässäkin yhteydessä historiankirjoihin.

Maanomistaja Sami Kokkonen rakentaa kosteikon yhteyteen lintutornin ja laavun. Ensimmäiset telkänpöntöt on asennettu heti kaivuutöiden päätyttyä. Kosteikon neljä saarta on muotoiltu nimikirjaimiksi SK ja numeroksi 24.

– Lyhenteessä on se hyvä puoli, että sen voi tulkita useammalla tapaa. Sekin on hirmuisen hienoa, että kosteikko näkyy nyt taivaallekin ja tulevaisuuden kartantutkijoille varmasti pistää silmään, että mitäs sitä tuossa on, Saara Wilhelms tuumaa.

Pylvästä päin Parikkalantiellä

Aleksi Keränen

Talviset kelit saivat ainakin pistevoiton tieliikennelain vastaisesti luisutelleesta kuljettajasta, sillä kulkupelin kylki- tai peräpää on viikonlopun aikana niittänyt nurin yhden Parikkalantien varrella seisseen lyhtypylvään. Kuten muutkin pylväät, sijaitsi tämä kaatunutkin pylväs ajoradan ja kevyen liikenteen väylän välisellä kapealla kais-taleella. On perusteltua sanoa, että

auto on heittelehtinyt kävelijöiden, pyöräilijöiden ja potkukelkka-ikäilijöiden kulkuväylällä saakka.

Osoitteessa Parikkalantie 24 kohoavan liikehuoneiston edustalta kaatuneen tolpan lisäksi Kirjolan alueen aurauskepit oli keilat nurin jossain kohtaa kulunutta viikonvaihdetta. Aiemmin talvella joku oman elämänsä **Teuvo**, Opinteiden kuningas oli törmännyt suojakaiteeseen Pika-Pullan lähistöllä.

Kaatuneesta pylvästä irronnutta tavaraa oli siirretty pois kevyen liikenteen väylältä. Korjaustyöt suoritettiin maanantaina. KUVA: ELINA HYVÄRINEN